

בג"צ 6711/16 - בני משפחת המנוח מיכאל מנשרוב ז"ל נ' : 1. פרקליטות מחוז תל אביב

מנהלי - הסמכות המינהלית - מידתיות וסבירות

var MareMakom = "בגצ 6711/16 - בני משפחת המנוח מיכאל מנשרוב זל נ' : 1. פרקליטות מחוז תל אביב, תק-על 2016(4), 4083(09/11/2016)";

בג"ץ 6711/16 - בני משפחת המנוח מיכאל מנשרוב ז"ל נ' : 1. פרקליטות מחוז תל אביב
בג"ץ 6711/16

בני משפחת המנוח מיכאל מנשרוב ז"ל
נגד

1. פרקליטות מחוז תל אביב

2. פרקליטות המדינה

3. בית המשפט המחוזי תל אביב

4. בן ברדה

5. רועי אשתר

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק
[09.11.2016]

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

כבוד השופט ע' פוגלמן

כבוד השופט מ' מזוז

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותרים - עו"ד אושרי בן ישי

בשם המשיבות 1 ו-2 - עו"ד יונתן ציון מוזס

בשם המשיב 4 - עו"ד גד זילברשלג

בשם המשיב 5 - עו"ד עינב יתח

תאריך הישיבה: ו' בחשון התשע"ז (07.11.2016)

פסק דין

השופט מ' מזוז:

1. עניינה של העתירה בבקשת העותרים, בני משפחתו של מיכאל מנשרוב ז"ל (להלן: המנוח), כי תבוטל החלטתה של פרקליטות מחוז תל אביב לחתום על הסדר הטיעון שהוסכם עם המשיבים 4-5, הנאשמים בגרימת מותו (להלן: המשיבים או הנאשמים), במסגרת תפ"ח 45563-09-14 המתנהל בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו. השתלשלות ההליכים והמגעים בין הצדדים

2. על-פי האמור בכתב האישום שהוגש נגד הנאשמים, בליל 2.11.2012 התחוללה קטטה במועדון "ביסטרו בר" בטיילת בת-ים, במהלכה ספגו הנאשמים מהלומות קשות מידי המנוח וחבריו. בליל 3.11.2012 סיכמו הנאשמים ביניהם לגרום למות המנוח כנקמה על הפגיעה בהם באותה קטטה, והצטיידו לשם כך באקדח ותחמושת. תכניתם הייתה להוביל את המנוח באמתלת שווא כלשהי למקום מפגש בטיילת בת-ים ושם לממש את כוונתם. לאחר חצות באותו לילה, התקשר המשיב 5 (להלן: אשתר) למנוח והדריכו להגיע לחנות מסוימת בטיילת בת-ים. בעוד המנוח המתין לאשתר בטיילת, מלווה בחברו מראב טבדידישווילי שנטל גם הוא חלק בקטטה, עשו הנאשמים דרכם למקום רכובים על קטנוע וחבושים בקסדות, כאשר אשתר נוהג והמשיב 4 (להלן: ברדה) אווז באקדח. סמוך לשעה 00:45 עצר אשתר את הקטנוע במרחק מה מהמנוח וברדה ירה לעברו 5 כדורי אקדח, ולאחר הירי נמלטו השניים מהמקום. קליע אחד חדר לצווארו של המנוח והביא לפטירתו במהלך פינויו לבית החולים. מספר ימים לאחר מכן נמלט אשתר מן הארץ לקוסטה ריקה.
3. בעקבות אירועים אלה הוגש ביום 18.9.2014 כתב אישום נגד הנאשמים, אשר ייחס לשניהם עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בשילוב סעיפים 301(א) ו-29(א) לחוק. לאשתר אף יוחסה עבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק, לאור הימלטותו מן הארץ.
4. לאחר הגשת כתב האישום, החל מחודש מאי 2015, החלו מגעים בין פרקליטות מחוז תל אביב (להלן: הפרקליטות או התביעה) לבין הסנגורים דאז של המשיבים, ובהתאם להתקדמות מגעים אלה קיימה הפרקליטות במקביל מספר פגישות גם עם משפחת המנוח (להלן: המשפחה) בהם עדכנה על המגעים עם הסנגורים. במפגשים אלה הביעה המשפחה את התנגדותה להסדר טיעון עם הנאשמים. משהתגבשה נכונות עקרונית מטעם הפרקליטות להגיע להסדר טיעון, במסגרתו תשונה העבירה המיוחסת לנאשמים מרצח להריגה, בשל קשיים בראיות, נערכה ביום 2.8.2015 פגישה בין פרקליט המחוז למשפחה, בה הובהר למשפחה כי קיים קושי בניהול הוכחות בתיק זה לאור טיב הראיות, וכי עמדת משפחת היא אמנם אחד השיקולים הנשקלים בעת בחינת האפשרות להגעה להסדר טיעון, אך היא איננה השיקול היחיד. המשפחה מצידה עמדה על התנגדותה וביקשה כי התביעה תמשיך לנהל את התיק, אפילו אם הדבר יוביל לזיכוי הנאשמים. בהמשך לכך קיימה הפרקליטות פגישה נוספת עם המשפחה ביום 12.8.2015 במסגרתה ניתן פירוט נוסף בדבר הראיות בתיק והקשיים בהוכחת עבירת הרצח במקרה זה.
5. ביום 21.9.2015 התקיים דיון הקראה בפני בית המשפט המחוזי, במהלכו ביקשו סניגורי המשיבים כי התיק יועבר לגישור. ביום 8.10.2015 התקיים דיון גישור בפני השופט ג' נויטל, ולאחריו הוחלט על המשך התהליך בפניו. בסוף חודש ינואר 2016 הגיעו התביעה והסנגורים לנוסח מוסכם של כתב אישום מתוקן, תוך שהמדינה הבהירה לטענתה כי ההגעה להסדר כפופה לשמיעת עמדת המשפחה וקבלת החלטה סופית בענין בעקבות כך.
6. ביום 31.1.2016 התקיימה פגישה בין פרקליט המחוז למשפחה בה הוצג למשפחה המתווה עליו הוסכם. לאור התנגדותה הנחרצת של המשפחה למתווה, הוחלט לערוך בחינה נוספת של הסוגיה בטרם תסכים התביעה להסדר באופן סופי. בדיון בבית המשפט המחוזי ביום 2.2.2016 עדכנו הצדדים כי התגבשו ביניהם הסכמות, ובאת-כוח התביעה הבהירה כי זאת "בכפוף לשיחה שלנו ולהחלטה שלנו לאחר שיחה עם המשפחה".

7. ביום 10.2.2016 החליט פרקליט המחוז להמשיך בשלב זה בניהול התיק, והודעה על כך נמסרה באותו יום גם לסנגורי המשיבים. למחרת היום התקיים דיון בפני בית המשפט המחוזי בו עדכנו הצדדים על כישלון המגעים ביניהם להגעה להסדר טיעון, תוך שבאת-כוח התביעה הבהירה כי "עמדת המשפחה לא הייתה מבחינתנו וטו אלא שיקול במאזן". בהחלטתו בתום הדיון הביע בית המשפט המחוזי את פליאתו לגבי התנהלות התביעה שהביאה לדחיית דיון הוכחות בתיק על אף שכבר הייתה מודעת לעמדתה הברורה של המשפחה. בית המשפט המחוזי הפנה את הצדדים להמשיך הגישור בהקדם האפשרי על מנת ליישב את המחלוקת ביניהם במידת האפשר.
8. ביום 24.2.2016 התקיים דיון תזכורת בפני בית המשפט המחוזי, במסגרתו טענו סנגורי המשיבים כי כישלון המגעים הוביל למשבר אמון בינם לבין המשיבים, וכי בשל כך אין הם יכולים לנהל הוכחות בשלב זה. בהחלטתו בתום הדיון הביע בית המשפט המחוזי את מורת רוחו מהתנהלות התביעה. בית המשפט קבע כי לא ניתן לכפות על הסנגורים להמשיך ולייצג את הנאשמים בהליך ההוכחות וביטל את ישיבות ההוכחות שכבר נקבעו בתיק. ביום 29.2.2016 התקיים דיון נוסף בהליך הגישור בפני השופט נויטל, בסופו נמצא כי אין בשלב זה הסכמה בין הצדדים, ועקב כך ביקשה התביעה קביעת מועדים לדיוני הוכחות.
9. במקביל לכך, הוארך מעצרו של המשיבים בהסכמה שלוש פעמים בהחלטותיו של בית משפט זה (בש"פ 4136/15; בש"פ 6228/15; בש"פ 8380/15). בית משפט זה אישר גם ביום 16.3.2016 את הבקשה להארכת מעצרו הרביעית של המשיבים, הפעם בהתנגדותם (בש"פ 1826/16), תוך שציין כי "בנסיבות בהן מתקיים בין הצדדים משא ומתן ארוך ועמדת משפחת המנוח ביחס להסדר אפשרי ידועה זה מכבר - סבורני כי היה על המבקשת לנהוג במשנה זהירות מול המשיבים ולעמוד על קיומם של דיוני ההוכחות במועד, ככל שהאפשרות כי לא יתקיים בסופו של דבר הסדר הייתה ריאלית והייתה קיימת התלבטות לגביה". עוד הורה בית המשפט לבחון את האפשרות להשמתם של המשיבים במעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 20.4.2016 הורה בית המשפט המחוזי על השמתו של אשתר במעצר בית בפיקוח אלקטרוני. ערר המדינה על החלטה זו התקבל ביום 3.5.2016 (בש"פ 3438/16), ואשתר נותר במעצר עד לתום ההליכים.
10. במקביל לכך התקיימה שיחה נוספת בין פרקליט המחוז למשפחה, במסגרתה הובהרו למשפחה לבטי התביעה בדבר המשך ניהול התיק, בין היתר בשים לב להתפתחויות שתוארו לעיל. המשפחה הודיעה כי נותרה איתנה בדעתה כי יש לנהל את התיק ולא להגיע להסדר טיעון. למרות זאת הורה פרקליט המחוז על חידוש המגעים עם סנגורי המשיבים בניסיון להגיע להסדר.

11. במהלך חודש יולי התקיימה פגישה בין פרקליט המחוז לבאי-כוחו הנוכחיים של אשתר, במסגרתה שטחו הסנגורים את טענותיהם בנוגע לחומר הראיות. לטענת המדינה, נמצא כי יש ממש בחלק מטענות הסנגורים באופן ששינה את הערכת התביעה באשר לתשתית הראייתית עליה התבסס כתב האישום. כך, נמצא כי בניגוד לאמור בכתב האישום המקורי, היו אלה המנוח וחבריו אשר בליל מותו של המנוח הזמינו, בעקיפין, את הנאשמים למפגש עם בעל המועדון, והנאשמים ניצלו הזדמנות זו. גרסה זו אף נמצאה מתיישבת עם דברים שאמר ברדה בפני המדובר, ולגישת המדינה יש לכך השלכה ברורה על האפשרות להוכיח את יסוד הכוונה הנדרש להרשעה בעבירת הרצח.
12. במהלך חודש אוגוסט התקיימו פגישות בין הפרקליטות לבאי-כוח המשיבים, בניסיון להגיע להסדר טיעון בתיק, ובסיומם הושגו הסכמות עקרוניות בין הצדדים. לפי המתווה עליו הוסכם, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן, המייחס לברדה עבירת הריגה ולאשתר עבירות של סיוע להריגה ושיבוש מהלכי משפט. כן הושגה הסכמה מול ברדה כי בגין הרשעתו בעבירות אלה יושת עליו עונש של 15 שנים ו-9 חודשים של מאסר בפועל, וטיעון פתוח באשר לרכיב הפיצוי. בעניינו של אשתר הוסכם על טיעון פתוח לעונש.
13. ביום 28.8.2016 נפגש פרקליט המחוז בפעם החמישית עם המשפחה והביא לידיעתה את המתווה עליו הוסכם, וכן פירט את הטעמים אשר בגינם סבר כי יש מקום להגיע להסדר טיעון עם הנאשמים. לאחר שמיעת עמדת המשפחה, אשר התנגדה בתוקף להסדר, ושקילת טענותיה, החליט פרקליט המחוז לעמוד על ההסדר עם הנאשמים. עוד באותו יום הגישה הפרקליטות הודעה לבית המשפט המחוזי בדבר הסדר הטיעון. להודעה צורפה בקשת המשפחה "להימנעות מחשיפת הסדר טיעון לשם השלמת הליכים", וזאת על מנת לאפשר לה לעתור לבית משפט זה נגד החלטת הפרקליטות. בדיון שהתקיים למחרת היום (29.8.2016) בבית המשפט המחוזי שבה והודיעה הפרקליטות על הסדר הטיעון שהוסכם, בעוד בא כוח המשפחה שב וביקש להימנע מחשיפת ההסכם לשם הגשת עתירה לבג"ץ. בית המשפט הורה כי הסדר הטיעון יוגש לבית המשפט ומועד מתן הכרעת הדין יידחה עד לאחר שתינתן החלטת בית המשפט העליון בעתירה שתוגש.
14. העתירה הוגשה ביום 1.9.2016. בעתירתה טוענת המשפחה כי משבחרה התביעה להגיש כתב אישום המייחס לנאשמים עבירת רצח, היא אינה יכולה לחזור בה ולהקל בכתב האישום מבלי שיינתן הסבר מניח את הדעת או שיובהר האירוע המהותי שהביא לשינוי הקיצוני בהחלטתה הסופית. עוד טוענת המשפחה כי ההסדר המקל שהוסכם איננו מתיישב עם טובת הציבור ועשוי לערער את האמון במערכת אכיפת החוק נוכח הנסיבות החמורות של האירוע שהוביל למותו של המנוח.
- בתגובתה המקדמית לעתירה טוענת המדינה בין היתר כי דין העתירה להידחות על הסף בהיעדר כל עילה להתערבותו של בית המשפט בהחלטתן הסבירה של רשויות התביעה להגיע להסדר טיעון בעניינם של הנאשמים, וזאת לאור שיקול הדעת הרחב ביותר המסור להן בתחום ההעמדה לדין וניהול ההליך הפלילי. המדינה מציינת כי התנהלותה, הגם שהביאה לעיכוב בהליכים, נבעה אך מסיבות ראויות ומתוך רצון לאזן באופן רגיש בין כלל השיקולים הרלוונטיים, ולאחר שניתן למשפחה המעמד הראוי לנפגעי עבירה לאורך כלל ההליכים. נטען כי השינוי בעמדת התביעה לגבי הסדר הטיעון נבע מ"בחינת עומק נוספת של הראיות, כמו גם הערכה מחודשת של סיכויי ההליך בשים לב להערות בית המשפט המחוזי (הן במסגרת ההליך העיקרי, והן במסגרת הליך הגישור בפני כב' השופט נויטל) ובית המשפט הנכבד מאז חודש פברואר 2016".

באי כוח המשיבים הגישו אף הם את תגובותיהם לעתירה בהן תמכו בעיקרם של דברים בעמדת המדינה. 15. בדיון שהתקיים לפנינו ביום 7.11.2016 חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם. בא כוח המשפחה טען כי למעשה בין ההסכם הראשון, שנדחה על ידי פרקליט המחוז, לבין ההסכם השני אותו אישר "לא קרה כלום", ולא ניתן הסבר לשינוי העמדה. מנגד, טען בא כוח המדינה כי ההחלטה השניה התקבלה בעקבות הערות בית המשפט בהליך הגישור ובדיונים בהליך העיקרי, וכן בעקבות הערכה מחודשת של הראיות בעקבות טענות באי כוחם החדשים של המשיבים. בא כוח המשיב 4 הוסיף כי לאחר החתימה על הסדר הטיעון, הכולל הודאה של המשיבים, וההודעה שנמסרה על כך לבית המשפט, לא ניתן להחזיר את הגלגל לאחור.

דיון והכרעה

16. לאחר בחינה ועיון הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות בהעדר עילה להתערבותו של בית משפט זה בהחלטת התביעה.

17. סעיף 17(א) לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001 קובע את זכותו של נפגע עבירה בעבירות מסוימות, בין היתר בעבירת אלימות חמורה, "שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לפני התובע, לפני קבלת החלטה בענין", לענין הגעה להסדר טיעון עם הנאשם. אמת, על רשויות התביעה מוטלת חובה לשתף את נפגע העבירה (או את משפחתו) במידע הנוגע להליך ולגבי שקילת אפשרות להסדר טיעון, ולאפשר לו להביע את עמדתו, ולשקול אותה בפתיחות וברגישות. ברם, אין מדובר בזכות ווטו של נפגע העבירה על הגעה להסדר טיעון -

"על התביעה להודיע לנפגע העבירה דבר קיומה של אפשרות זו מבעוד זמן, וליתן לו האפשרות להגיב עליה, והכל בטרם יוחלט אם לאשר את הסדר הטיעון. אין לנפגע העבירה "זכות וטו" או אפילו מעין "זכות הצבעה" לענין אישור הסדר הטיעון על ידי התביעה. יתרה מזו, עמדתו של נפגע העבירה לענין הסדר הטיעון המוצע לא תהווה אלא חלק ממכלול השיקולים שהתביעה מצווה עליהם לענין זה והנתונים כמכלול בשיקול דעתה הבלעדי (בג"ץ 2477/07 פלוני נ' פרקליט המדינה, פסקה 4 (27.5.07)).

ובמקום אחר נאמר:

"... בסופו של יום שיקול הדעת לענין הסדר הוא של התביעה, שאינה מחויבת לעמדת הנפגע או משפחתו" (בג"ץ 2511/09 סוידאן נ' פרקליטת מחוז חיפה, פסקה ו (31.5.09), להלן: ענין סוידאן)

18. השאלה היא אם כן, האם נפל פגם בהחלטת התביעה להגיע להסדר טיעון עם הנאשמים, אשר עשוי להצדיק את התערבותנו. כאמור, אני סבור כי לא נפל פגם, דיוני או מהותי, בהחלטת התביעה, וגם בא כוח המשפחה לא השכיל להצביע על פגם כזה.
19. הלכה ידועה היא מימים ימימה, עליה חזר בית משפט זה פעמים רבות, כי לרשויות התביעה מסור שיקול דעת רחב ביותר בכל הנוגע לנקיטת הליכים פליליים - בין החלטה על העמדה לדין ובין החלטה על סגירת תיק, מחוסר ראיות או בהעדר ענין לציבור - כמו גם באשר לניהול ההליך הפלילי, לרבות החלטה על הסדר טיעון. בית משפט זה אינו מחליף את שיקול דעתן של רשויות התביעה בשיקול דעתו-שלו, ולא יטה להתערב בשיקול דעת זה אלא במקרים חריגים של החלטה משיקולים זרים או החלטה הלוקה בחוסר סבירות קיצוני או בעיוות מהותי. הלכה זו כוחה יפה לכל שלביו ומרכיביו של ההליך הפלילי (ראו למשל: בג"ץ 1019/15 פלוני נ' פרקליטות מחוז תל אביב (14.7.2015); בג"ץ 1844/14 התנועה למען איכות השלטון נ' פרקליט המדינה (25.3.2014), להלן: ענין התנועה לאיכות השלטון; בג"ץ 2652/15 מנדלבלט נ' היועץ המשפטי לממשלה (17.5.2015); בג"ץ 626/14 רויטמן נ' מדינת ישראל (14.1.2015); בג"ץ 8150/13 כרסנטי נ' פרקליטות המדינה (6.8.2014); בג"ץ 4395/12 כהן נ' פרקליטות מחוז מרכז (15.11.2012); בג"ץ 9733/11 ח"כ בן ארי נ' היועץ המשפטי לממשלה (23.12.13); בג"ץ 11221/05 נאסר נ' היועץ המשפטי לממשלה (19.4.2007); בג"ץ 8722/05 קיקיס נ' הרמטכ"ל, (23.2.2006); בג"ץ 8643/04 אורן נ' משטרת ישראל (22.12.2004); בג"ץ 6841/06 עזבון כהן נ' בית המשפט העליון (14.6.2007); בג"ץ 4550/94 אישה נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד מט(5) 859 (1995), ועוד רבים זולתם).
20. הלכה זו כוחה יפה כאמור גם באשר להחלטת רשויות התביעה בנוגע להסכמה על הסדרי טיעון עם נאשמים או סירוב לעריכת הסדר טיעון.
- "... שיקול-הדעת לעניין עצם עריכת הסדר טיעון עם הנאשם, כמו גם לעניין פרטיו ותנאיו של הסדר זה, מצויים בשיקול-דעתם הרחב והמקצועי של גורמי התביעה כמי שמופקדים על האכיפה ועל ייצוג האינטרס הציבורי בהליך הפלילי. התביעה היא האחראית לבדיקת חומר הראיות שבתיק החקירה, לבחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, לעריכת האיזון הראוי ביניהם ולקבלת החלטה ההולמת את נסיבות המקרה העומד בפניה. התביעה נשענת על ידע, על מקצועיות ועל ניסיון המסייעים בידה להעריך את האינטרס הציבורי שבניהול ההליך הפלילי ללא הודיה, ובגיבוש עמדה בנוגע לעריכת הסדר טיעון בנסיבות המקרה שבפניה... אכן, מקובל עלינו כי התערבות בשיקול-דעת היועץ המשפטי לממשלה בעריכת הסדר טיעון, לא תיעשה על-ידי בית-משפט זה אלא במקרים חריגים ונדירים בלבד. כך בוודאי בהתחשב בעובדה שאינטרס הציבור הוא מטבעו מושג גמיש המתאפיין במרחב תמרון ניכר; פעמים רבות הוא מאפשר החלטות שונות ואף סותרות המצויות כולן במתחם הסבירות, באופן שאינו מקים עילה להתערבותו של בית-המשפט זה (בג"ץ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(3) 550, 681 (2008)).
- (וראו גם: ענין סוידאן בפסקה ו; בג"ץ 4395/12 כהן נ' פרקליטות מחוז מרכז, פסקה 10 (15.11.2012); ענין התנועה לאיכות השלטון, בפסקה 10; בג"ץ 5961/07 פלונית נ' פרקליט המדינה, פסקה 11 לפסק דינה של השופטת ארבל (23.9.2007); בג"ץ 2511/09 סוידאן נ' פרקליטת מחוז חיפה, פסקה ו(31.5.09); דנ"פ 1187/03 מדינת ישראל נ' פרץ, פ"ד נט(6) 327, 281 (2005)).

21. בענייננו לא השכילה המשפחה להצביע על פגם כלשהו, דיוני או מהותי, שנפל בהחלטת התביעה. כמפורט לעיל, הפרקליטות הייתה בקשר רציף עם משפחת המנוח ויידעה אותה לכל אורך הדרך בנוגע למגעים עם הסנגורים ובאשר לשיקולים המנחים אותה במגעים אלה, וגילתה רגישות רבה לעמדת המשפחה. לא פחות מ-5 פעמים נפגש פרקליט המחוז עצמו עם המשפחה, מעבר לפגישות שקיימה הפרקליטה המטפלת. התביעה שטחה בפני המשפחה באופן גלוי את לבטיה ואת הקשיים הראייתיים בגינם היא שוקלת הגעה להסדר טיעון. בשלב הראשון אף נעתרה התביעה להתנגדות המשפחה להסדר הטיעון ונמנעה מהסכמה להסדר טיעון שהתגבש באותה עת. ואולם בהמשך, נוכח ההתפתחויות כמפורט לעיל, הגיע פרקליט המחוז למסקנה כי האינטרס הציבורי מצדיק הסדר טיעון. לא מצאנו כאמור כל עילה להתערב בהחלטה זו.
22. לא פעם עמד בית משפט זה על תפקידו וחשיבותו של מכשיר הסדר הטיעון במסגרת האכיפה הפלילית, ומאידך על הזהירות שיש לנקוט ביחס אליו.
- "דומה כי אין כיום חולק כמעט על כך שהשימוש בכלי זה הינו בעל יתרונות ניכרים ועל כך שכלל יש בעריכתם של הסדרי טיעון כדי לקדם את האינטרס הציבורי, כמו גם על כך שממילא, במציאות שעמה מתמודדת מערכת המשפט בישראל ובהתחשב בעומס הרב המוטל הן על בתי המשפט, הן על יתר הנוגעים בדבר, הסדרי טיעון מהווים כלי מרכזי במלאכת אכיפת החוק - כלי הכרחי על מנת שהמערכת כולה תוכל לשאת במשימות המוטלות על כתפיה. לצד זאת, אין ולא ניתן להתעלם מהקשיים ומהסיכונים הבלתי מבוטלים שטומן בחובו מוסד זה" (ע"פ 1281/06 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(4) 100, 112 (2008)).
23. סוף דבר: דין העתירה להידחות. בנסיבות הענין לא יהא צו להוצאות.
- ניתן היום, ח' בחשון התשע"ז (9.11.2016).